

Előfizetési árak:

Fél évre . . . 90 Leu
Negyed évre . . 45 Leu
Egy óra . . . 15 Leu
Hirdetés — Nyílttér
díjszabás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNASZERENDE

A
SZÉKELY UJSÁGOT
néhai Molnár Emil,
SZÉKELY HIRLAPOT
Bíró Lajos alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Horia, Cloșcă și Crișan
(volt Gábor Áron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön

Elpusztulunk?

Írta: Szakács Antal

Lehet! De nem biztos! — Minden összeomlani látszik körülöttünk s a rajtunk kívül álló világ összeomlásának hatása alatt összeroppanni érezzük a jobb jövőbe vetett hitünket, bizalmunkat, reményünket. A jövő horizontját sötét felhők feketítik be. Csak szenvedést, szomorúságot, elviselhetetlen nehézségeket, kétségbeesést látunk magunk előtt. Mi lesz velünk? — Mi lesz velünk? — ez a kétségbeesett, panaszos kérdés visszhangzik mindenkinek a lelkében. S azt hisszük, a mi korunk a legszerencsétlenebb és mi vagyunk a legnehezebb életkörülmények között.

Nem lehet tagadni, tényigaz, hogy válságos idöket élünk. Azonban a mai idöknél nehezebb idöket még élt át az emberiség. Volt idö, amikor országrészeket pusztított ki az éhség, a döghalál s a betegség, a remegő, éhezö, rongyokba burkolt emberek csapatosan vándoroltak egyik helyről a másikra, gyökerekkel, kergékkel és elhullott bördarabokkal éltek. De akkor valami mégis másképp volt. Volt az embereknek hite, bizalma, reménye s ebből erőt merítettek arra, hogy el ne csüggedjenek, kétségbe ne essenek egészen.

Nekünk még van kenyér a kezünkben, van még ruhánk s nem kell félni attól, hogy éhen veszünk. A mai társadalmi és állami berendezkedésben senki sem pusztulhat el éhen. Azonban valamit

mégis tenni kell, hogy a végső szükségbe ne kelljen jutnunk. Mit? — Dolgozni, nem csüggedni, kitartani. Kitartani ott, ahová életünk körülménye állított. Kitartani úgy, mint a római katona kitartott az őrsegen a Vezuv kitörése alkalmával, bár a forró láva és hamu záporoként hullott rá s inkább meghalt, de helyét el nem hagyta. A pompeii ásatások alkalmával így találták meg ezt a katonát, a kitartásnak örök példaképét, lábába, hamuba merevedve, vigyazz-állásban.

Aztán még valamit. Le kell fokozni igényeinket! Oh! ezt tudjuk, ezt hangoztatjuk, erről irunk nap-nap mellett, de — sajnos — még nem kezdtük meg. A régi emberek — apáink — takarékossgával élni nem tudunk. Az utóbbi idöben mesterségesen felfokozott luksusból még egy jottát sem akarunk engedni. Féltünk attól, hogy megszólhatnak, lenézhetnek embertársaink, ha egyszerűbb életmód szerint kezdünk élni. Az egymástól való félelem miatt nem kezd el senki az igények lefokozását — sőt még mindig igyekeznek az emberek egymást tuncitálni. Pedig a magunk és hasonló nehézséggel küzdö embertársaink javáért valakinek már meg kellene kezdeni. — Apéldavonzóhatása megteremné a magagyümölcsét, mert igaz a latin közmondás: „a szó elrepül, az irás marad irás, de a példa vonz.”

Tavasz van. Az új élet idöszaka. Legyen a nehézségben levö embereknek az új remények hajnala.

Harc a három székelv vármegye ellen.

A vaskéz elve fog érvényesülni a vármegyéknel.

A Maros laptársunk írja: Közöltük, hogy Michalache belügyminiszter és Calinescu belügyi államtitkár kidolgozták a közigazgatási törvényt módosító javaslatot. Ennek a módosításnak legfontosabb változtatása az, hogy az eredeti törvénnyel szemben rendkívüli módon kiszélesíti a prefektusok hatáskörét és az állandó megyei bizottság eddigi közigazgatási hatáskörét is a prefektusra ruházzák át. Ez tehát azt jelenti, hogy a jövőben újra a megyei prefektus lesz a korlátlan, teljes hatalmu ur a megyében.

— Az a tény — folytatta informátorunk —, hogy a megyei választmány elnökének hatáskörét megnyirbálja az új javaslat, egyértelmű azzal, hogy a sokat hangoztatott állítólagos megyei autonómiát felfüggeszti a kormány.

— Ennek az új intézkedésnek — mondotta a parlamenti csoport tagja munkatársunknak — nem utolsó részben oka annak az akciónak, melyet a kormány folytat az erdélyi, három tiszta magyar lakosságú székelv megye ellen. Még nem felejtettük el a besszarábiai képviselők nyilatkozatát, mely nyíltan elhangzott a kamara közigazgatási bizottságának ülésén annak idején, amikor első ízben került tárgyalásra a közigazgatási törvény. Ezen az ülésen a besszarábiai képviselők felálltak és brutális öszinteség-

gei szemébe vágták a jelenvolt miniszternek, hogy a közigazgatási törvény összes retrográd intézkedései kizárólag annak köszönhetők, hogy az országban három tiszta magyar lakosságú megye van. A besszarábiai képviselők akkori öszinte hangú nyilatkozatát most újból, még fényesebben igazolja az új módosító javaslat, amikor a kormány teljes hatalmu prefektusokat akar helyezni a megyék élére, akik azután minden körülmények között keresztül tudják vinni a kormány akaratát, most már nemcsak a székelv megyékben, hanem az összes többi megyékben is.

De jellemző a kormánynak a megyékek szemben folytatott politikájára az a terv is, mely legjobban mutatja, hogy Michalache vaskéze kérlelhetetlen szigorral akar kormányozni a megyében is.

Michalache terve ugyanis az, hogy a megyék számát lecsökkenti negyven negyvenötöre és azok élére katonákat állítanak. As új terv szerint két vagy több megyének egy prefektusa lesz.

Ez a tény a legjobban mutatja, hogy a megyék közigazgatása a jövőben nem a helyi viszonyok szerinti intenciók szerint fog történni az egyes megyékben, hanem egyazon sablon szerint két vagy több megyében ugyanazon prefektus alatt.

» Megszavazott törvények. A parlament a múlt héten megszavazta az új kamattörvényt, amely magánügyleteknél egy százalékos, kereskedelmi ügyleteknél pedig két százalékos állapítja meg a törvényes kamatot. Az ügylethető felek külön kamatra vonatkozó megállapodásukban hat százalékos meghaladó kamatlábat sem nyílt, sem burkolt formában, sem a törvényt kijátszani akaró mellékügylettekkel ki nem köthetnek. Az ez ellen vétők 5—20 ezer leuig terjedhető pénzbüntetéssel sújtandók. A megszavazott törvények között szerepel a román agrár földhitelintézet megalakítására vonatkozó törvény is, melynek megszavazását a kölcsön hátráltatta.

» Visszavonták a sérelmes vasúti nyelvrendeletet. Annak idején megirták az újságok a vasúti igazgatóság ama sérelmes rendeletét, mely megtiltotta a vasutasoknak, hogy más nyelven, mint románul, beszélgesse nek. A kamarában és a szenátusban elhangzott tiltakozásokra most válaszolt Radacanu miniszter és kijelentette, hogy a rendelet nem vonatkozik a közönségnek és a vasutasoknak egymás között való érintkezésére. Csupán arra vonatkozik, hogy minden vasutasnak kell tudnia románul. Tehát senkitől sem lehet a jegykiadást, vagy választ megtagadni, ha utazás alkalmával magyarul beszél. A példátlanul álló rendeletet egyébként román részről is elítélik. A Dimineață pld. a következőket írja a Jonescu-féle nyelvrendelettel kapcsolatban: „Hallatlan dolog, hogy egy állami jellegű, de kereskedelmi rendeltetésű vállalat ilyen intézkedést fogadjon el éppen azok ellen, akikről jövedelmének nagyobbodását várja. A kisebbségek teljes joggal követelhetik, hogy a vasút utasait előzékenyen szolgálja ki. A kisebbségek nyelvét respektálni kötelessége az államnak nemcsak üzleti vállalkozásnál, hanem a közigazgatás más ágai-ban is, mert hiszen erre kötelezettséget vállalt a gyulafehérvári határozatokkal befelé, a békeszerződés aláírásával pedig kifelé is.”

(x) A világpolitika szenzációja az osztrák-német vámunio. A békeszerződések óta nem történt még akkora jelentőségű politikai esemény, mint Ausztria és Németország között létrejött vámunio, amely óriási hullámokat kavart fel a világpolitikában. Franciaországban rendkívül nagy az idegesség a vámunio miatt, melyet Briand nagy veszedelemnek jelölt meg. Más szemmel nézik azonban az eseményt más oldalról. Csehszlovákia pl. attól fél, hogy a vámegyezmény megfojtja. A newyorki Times azt írja, hogy végre tíz évi töprengés után eljött az az idö, hogy Németország és Ausztria gondolataikat tettekké váltják. A merész lépéssel egyébként a Népszövetség tavaszi ülészaka is foglalkozni fog.

*) Husvéti levelezőlapok gyönyörű választékban, 3 leuért és annál tennebb, kapható a Kovács-hirlapirodában.

Problémák.

Mikes írta nemrég a Brassói Lapokban, hogy egyik főrangú író arról cikkezett, hogy a magyar nyelv milyen szélességű a hölgyek megszólítása tekintetében. — Ha valaki nem születik grófnőnek, vagy bárónőnek, már alig tudjuk megszólítani! — szögezi le a kegyelmes asszony.

Azt mondja Mikes, hogy a főrangú író megállapítása aszfaltbetyári körökben hangos derűtséget keltett, — azonban elismerik, hogy igaza van. — Egy vén leánnyal szemben a legkinosabb. Ha asszonynak szólítják, tiszteletlen célzásnak veheti, hogy talán az uralkodó közerkölccsel áll hadiában. Ha kisasszonynak titulálják, gyöngédtelességnek, tapintatlanságnak veheti, mert minden vénleánynak égo sebe a vénleányság.

A főrangú író problémája körül máris zajlanak a vélemények. És legokosabb gondolat egyelőre, ha az „Asszonyom” megszólítást hozzák divatba. És ez vonatkozik minden rangú és rendű szoknyás lényre, férjes nőre, hajadonra, grófnőre és mosónőre.

Igy grófnő és polgárasszony pillanat alatt találkozhatnak a közös és egyforma megszólítási lehetőség platformján.

Szabad legyen azonban nagyon halkán hozzászólni:

Először is egyetlen nemzet nem oly szögazdag a megszólítás tekintetében, nem olyan rangkóros és címeres, mint mi vagyunk — magyarok.

Főméltóság, Nagyméltóság, Excelenciás, Kegyelmes, Méltóságos, Nagyságos és Tisztelt asszony! Nagysád, Kiszasszony, Ténsasszony, Nagyasszony, Kicsiasszony, Ifiasszony, Asszonyság. — Kell-e több? Ezekből lehet minden rangú és rendű szoknyás lényre alkalmazni.

Nemrég hallottam egy kedélyes román urtól, aki mellesleg hízik a „Nagyságos ur” megszólítástól, hogy amikor a regáti miniszterek látják az erdélyi minisztereket, gunyos mosollyal mondják, — na itt jönnek a Nagyméltóságos félkegyelmese.

Hiába! Mi székelyek meg szoktuk adni...

Egy Pestre került székely tisztviselő többször megfordult egyik volt miniszter házában. Egy alkalommal a kegyelmes ur bemutatta a vejének. A jó székely azt is

kegyelmes urnak titulálta. A vő ur kikérte a magas címet, mondván, hogy ő még nagyságos sem, csak egy kezdő, szegény ügyvéd. Így felelt rá az ipse: — Nem baj kegyelmes uram, mi székelyek így vagyunk szokva, mindig többet adunk, mint a mennyi dukál és rendületlenül kegyelmesurazta.

Közöttünk — kávéval élő polgárasszonyok között — megszokott cím a „nagyságos asszony!”

Megkapja ezt az ügyvédné, orvosné, bíróné, tanárné, hivatalnokné, díjnokné, kereskedőné, korcsmárosné, a vasuti főnökne, a kalauzné, a mozdonyvezetőné és nagyságos asszony — minden bunda és minden höcsizma. Egyáltalán az agg leányok sem veszik sértésnek ezt a megszólítást.

En is sokkal nagyobbak, megtiszteltatásnak tartanám: ügyvédné asszony, Orvosné asszony, tanárné asszony!.. Ezekben a címekben igazi nagyság van, mert a férjek husz-huszonkét évi kemény munkával, küzdelemmel szerezték.

Amint mondom, megszoktuk a „nagyságos asszony” megszólítást. Hadd maradjon meg ez a boldogító titulus — egyelőre. Az „asszonyom”-hoz mi még nem vagyunk érettek, idő kell hozzá...

Nemrég egy igen bájos uriasasszonyka panaszkodott nekem egyik jeles orvosunk „tapintatlanságáról”. — Elismerem, — mondja — hogy kitűnő, nagy tudású orvos, de a modorával nem vagyok megelégedve. Edes asszonyomnak szólított, mint valami tej, vagy tojáshordó asszonyt.

Csendesen megmosolyogtam az asszonykát. Eszembe jutott egy jelenet, melynek szem és fül tanuja voltam. Brassóban egyik, nagyobb divatú üzletbe bejön egy idősebb, egyszerűen, egyszerűen kopottasan öltözött nő. En, aki meglehetősen emberismerőnek tartom magam, azonnal felismerem az idős nőben az urinőt. Messze leírt róla, hogy a régi nyugdíjasokhoz tartozik, aki az új alakulatban annyi koldus morzsát kaphat, mint jómagam.

A főnök ur unottan szól a segéd felé: Béla szolgálja ki a hölgyet. És Béla lemérte a két méter olcsó kartont. Belibben egy barna bundás, barna höcsizmás delnő, égőpiros szájjal és tele lett az üzlet orchidea illattal. Odaugrik a főnök ur, összedörzsöli husos kezét és a legédesebb hangon fuvall: csókolom a két kezét drága nagyságos asszonyom, mit kegyelmeskedik paran-

csolni? — Ha székely lett volna a főnök ur, biztosan méltóságos titulust kap a bunda.

Keserű szájjal én is kilibbentem, miután megkaptam Béla segédétől, amit kértem.

Az üzlet előtt egy ismerős utazóval találkoztam össze. Tőle tudtam meg, hogy a kopottas nő egy vidéken élő, hajdani vezető bíró özvegye és az égőszájú, bundás tünemény, valamikor cseléd volt nála és ma a drága „nagyságos asszony” egy örme-ter felesége.

Egy szó, mint száz, megmaradunk mi polgárnők a nagyságos asszony cím mellett. Ha majd elég érettek leszünk valamennyien a legfelsőbb, felső közép és alsóbb osztály asszonyai az „asszonyom” titulusra — akkor jöhet!.. — Csak ne abban a formában, mint hajdanában a franciáknál... Ne azon a „platformán” találkozzunk, hercegnő és mosónő, grófnő és polgárasszony...

Amíg mi is alázatosan megadjuk, a kinek illik, a kegyelmes és méltóságos titulust, addig mi is megmaradunk e mellett a boldogító szócska mellett: Ah, nagyságos-asszony!

Mikes szerint: Ah, grófnő. Ah, bárónő.. ezekben a szavakban minden benne van, ami a szemnek és szájnak ingere.

Ezért buknak ma — amint olvassuk — Budapesten a gazdag ékszerészek leányai, ezért dülnek a lipótvárosi dúsgazdag nagykereskedők asszonyai és egymásután válnak el a pulszagu férjektől. Ezért a mennyei szóért.

Vannak, akik így problémáznak a megszólítási lehetőségekről. Va ószinű, hogy ezeknek a pék, mészáros, a fűszeres, a suszter stb. nem üzeni, hogy semmit sem adnak, amíg nem fizetnek...

Mi is problémázzunk, szegény nyugdíjas — régi magyar nyugdíjasok! Egyik képviselő szerint, Nagyrománia legszámkivetetebb koldusai... Hogyan osszuk be a havi egyezer leu nyugdíjunkt, hogy jusson lakásra, fára, kenyérre, fűszerre, tejre, cipőre, ruhára és gyakran orvos és patikára? (Bár azt a koldus morzsát is rendszeren adnák!)

És a sok ezer tisztviselő, akik hónapokig hozomból élnek? És a nyomorgó iparosok, gazdák?.. Hát a többi viharban szalvingó apró hópehely?.. A nyomor uton-állói?..

Isten óvjon! Ne hogy egyszer a sok millió apró hópehely lavinát mozgasson... s—é.

A RÉGI KÉZDIVÁSÁRHELY.

Karcolatok a közélet elhunyt munkásairól.

Írta: VAJNA KÁROLY.

(7) Vargha József
1820-1905.

Kantafalván, a jelenlegi Vargha-féle (1830-ban épített) emeletes kőház helyén volt faházban született 1820-ban. Edes apja Vargha Mihály, edes anyja Krausz Karolina. Vargha Mihály keresett ügyvéd volt, aminek bizonyossága az, hogy 1830-ban a faház helyére fölépíttette a ma is álló kőházat és Sársfalván, Szászfaluban, Nyujtódon jelentékeny birtokai voltak. Vargha József elemi iskolát Kantafalván a minoritáknál, gimnáziumi tanulmányait Kolozsvárra, a piaristáknál végezte. Ekkor edes apja ügyvédi irodáját Marosvásárhelyre tette át, ahol Vargha József a jogot is hallgatta, és a kir. táblánál volt kancellista néhány éven át. 1848 novemberében ugyancsak Marosvásárhelytől, a kir. táblánál tette le az ügyvédi vizsgálatot. Ekkor haza jött, de csak néhány napra. Jelentkezett katonai szolgálatra s mint honvéd főhadnagy részt vett a magyar szabadságharcban. Ott volt a borgóprundi nagy csatában is. A szabadságharc lezajlása után hazajött s egyideig apja sársfalvi birtokán gazdálkodott. Edes apja is Marosvásárhelyről hazajövet, Kovásznán nyitott irodát ugyanezen időtájtban. Vargha József azonban úgy látszik, nem nagy hajlammal birt az ügyvédi pályára, amint ezt többször el is mondta itteni baráti körökben. Ezért készséggel engedett kézdivásárhelyi polgártársai felhívásának, elfogadta a városnál az első szenátori állást 1852 végén.

Hivatalába teljesen bele találta magát. S ha a népszerűségről következtetni lehet arra, hogy egy köztisztviselő mennyire fe-

lett meg hivatásának, akkor Vargha Józsefről meg kell állapítani, hogy egyik legkiválóbb főtisztviselője volt Kézdivásárhelynek Vargha József népszerű tisztviselő volt. Közbecsülésben, közszeretben volt majdnem egy félszázadon át, mert mindig a törvény és igazság alapján állott és nem tett különbséget gazdag és szegény között. Nem lehetett olyanra kérni, amit ne egyenlő szíves-séggel és kedvességgel tett volna meg mindenkinek. Nem foglalt el külön irodahelyiséget magának, jól emlékszem rá, ott ült az első szobában egy kerek nagy fekete íróasztalnál, ahol a belépő polgártársakat homlokára feltasított pápaszeggel, kedves mosolyával fogadta, nyájasan kitérdezve ügyes-bajos dolgáról s lehetőleg azonnal el is intézte azt. Egyéni tulajdonságai is mintegy predesztináltak a népszerűsége; az első naptól kezdve megnyerte leereszkedő nyájmodorával polgártársai rokonszenvét. De Vargha József másutt is hódított: a leányok, asszonyok körében is kedvelt egyéniség volt. Magas, szép szál, barna ifju, akinek karcsu testén úgy feszült a szép magyar atilla és nadrág, hogy minden női szempár megakadt rajta. A magyar ruhától öregebb korában se tudott megválni, mint ahogyan az osztrák uralom idején is híven megőrizte igazi magyar karakterét.

Nyolc évig (1853—1860) viselte a szenátorságot, a legnagyobb mértékben bírva a város magas intelligenciájú főbirájának Vízy Istvánnak legteljesebb bizalmát és becsülését. S hogy a közönség szeretetében mennyire befészkelte ez idő alatt egyéniségét, annak élénk bizonyossága az, hogy a midőn 1860 végén Vízy István polgármester majdnem 4 évtizedes szakadatlan szolgálat után pihenni vágyott, a közönség nagyobb része Vargha Józsefet óhajtotta volna utódának. Ő azon-

ban, respektálván a hosszabb szolgálattal bíró Szabó Dániel érdemeit és korát, nem akart konkurrálni és a főbíróhelyettesi főjegyzői állást foglalta el 1861 elején és nyugalmába vonulásáig (1896-ig) ebben az állásban szolgált egyhuzamban városunk érdekeit ritka becsületességgel, pontosan és híven.

Vele egyidejűleg 1861-ben lett a közbizalom folytán polgármester Szabó Dániel, a kivel a legharmonikusabb és hazafias munkában szolgálták városunk ügyeit három éven keresztül. Együtt lelkesítették a polgárságot Szent István király névünnepeinek felekezeti különbség nélküli hazafias megünneplésére az 1861, 1862 és 1863 években, míg 1863 okt. hóban a Gubernium harmadszor is be nem tiltotta a város polgársága hazafias megnyilatkozásának e szép ünnepeit, amelyek következtében a Gubernatorium Szabó Dánielt állásától is felmentette, egyedül őt tevéen felelőssé a polgárság hazafias cselekedetért.

Vargha József mint főjegyző a kaszinónak is buzgó munkása volt. A szabadságharc óta 1861-ig nem volt szabad az egyesületi élet. Ekkor Szabó D. főbíró, Vargha Józseffel kísérletet tettek a Guberniumnál, amely 1861 elején némely dolgokban engedékenységet kezdett mutatni, — hogy az addig lezárt kaszinót újra megnyithassák. Ez sikerült is. Tagok gyűjtése után közgyűlést tartottak, a kaszinó tisztikarát Szabó Dániel elnöke alatt megválasztották s újra pezsgő, hazafias élet lett a kaszinóban. Ezekben az időkben lett divatos kártyajáték a „kaszinó”, „kancsinó” és a „sinkó”; az elsőt ketten, a másikat négyen szokták játszani francia kártyával. A nyereség egy fertály v. félkupa bor volt rendesen, amelyet a vesztes fél fizetett, de közösen ittak meg, kivéve a „sinkót”, amelynek csak a

HIREK.

SZEKELY UJSÁG

politikai hetilap.

Megjelenik minden vasárnap reggel.

Márc.

28

1931.

Virágvasárnap.

A holnapi nap, virágvasárnap, a keresztény ünnepek között egyike azoknak, melyek eszményiség is közelebb viszik a kutatót elmet az igazság és az emberi gyengeség megismeréséhez. Ime! az Ember pálmáágas, fel-díszített útját ujjongó tömeg éljenzése között teszi meg és rá néhány nap, ez a nép halálára keresi és „feszítsd meg”-et kiált a krisztusi főre. A szelidseg, az elrendeltetésben való megnyugvás, az elgázolókra is szeretettel tekintő isteni arcot megpofozzák, kigunyolják, azonban a Lélek erősebb mindennél, mert érzi az isteni igazság eljövetelet, a feltámadás allelujás hajnalát. — Emberek, szenvedő, reményvesztő testvéreim ne csüggedjete! Ime, nézzetek a krisztusi főre. Sorsot vetnek a poroszlok a ruhájára, mert azt hiszik, hogy a halál az az örök sir, ahonnan nem pezsdülhet életre a bezart buzaszem. De ime, eljövénnek a napok, a sirbolt felpattan, lerázván magáról a köterhet és ott áll az igazság örök szimbolumaként: a feltámadott Krisztus. — És hallani az Alleluja szavát: „Megjelentetted nekem az életnek útait; bétöltesz engem örömmel a te orcád előtt!”

Szenvedő embertársaim, mondom nektek, hogy ne csüggedjete! (K)

— Nagyheti és husvéti istentiszteletek templomainkban. A katolikusainknál. 1.) Virágvasárnap: 10 órakor barkaszentelés, körmenet, mise alatt passzió: énekli a Cecilia férfikara. 2.) Nagyszombat, nagycsütörtökön és nagypénteken este 6 órakor Jeremias próféta siralmi. 3.) Nagycsütörtök: 9 órakor a papság és hívek közös szentáldozása. 4.) Nagypénteken: 9 órakor passzió: énekli a Cecilia vegyeskara; predikáció. 5.) Nagyszombaton reggel 8 órakor tisztelet, keresztisztelet és szentmise. 6.) Este 6 órakor feltámadási körmenet - Husvét napján: 10 órakor ünnepi nagymise, predikál Szakáts Antal hittanár. — Mozart: Koronázási mise: „Kyrie”-jét énekli a Cecilia, Mária kongregáció és gyermekkar egyesített kara. A zenét a tűzoltó fuvószenekar — Kulcsár Rudolf karnagygyal — és műkedvelők vonós együttese szolgáltatja. Orgonánál Paál Elek kántor, vezényel Sztrigán Ferenc hitoktató.

nyerő felek itták meg a bort, a vesztesek csak nézték és fizették. Délutáni hivatali órák után Vargha József is rendesen részt vett ilyen kártyajátékokban a kaszinóban vagy a Szócs Ferus v. Hoffmanné vendéglőjében. Kitűnő játékos volt, örvendett, aki partnere lehetett, mert biztosan nyert. Vargha bácsinak olyan pompás emlékezőtehetsége volt, hogy mind végig tudta, hogy melyik kártya van még benn. A sinkó mulatságos játék volt ugyan, de ezt nem szívesen játszotta, mivel igazságtalannak tartotta. De a kaszinóra, vagy kancsinóra a d. u. hivatali órák után olyan pontosan megjelent naponta, mint éppen a hivatalban, ahol mindig ő volt az első megjelenő.

A Báró Szentkereszt Stefánia emberbaráti munkájának is buzgó, lelkes harcosa volt. A Stefánia-menedekház javára Szacsva János kántorral a város három tizedében nagy gyűjtést eszközölt. Szóval az árvaház, menedekház és kórháznak lelkes pártfogója volt, éppen mint a mai időkben fia, Dr. Vargha Béla ügyvéd.

Egyházi téren is emlékezésre méltó tevékenységet fejtett ki Vargha József. A róm. kath. egyházközségben a múlt század hatvanas-hetvenes éveiben hosszú időn át egyháztanácsos, iskolaszéki tag és gondnok volt. Állandóan kedvelt vendég a minoritáknál.

Vargha bácsi, amint élete utóbbi évtizedeiben neveztek tisztelői, szép életkort ért el: 85 éves korában halt meg 1905-ben, derült kedejét mindvégig megőrizve. Het gyermeke közül negyven élnek: Vámos kereskedő, Béla ügyvéd és takarékpénztári igazgató, fiai; Etelka marosvásárhelyi városi óvono és Matild özv. Toth Lajosné, leányai, az emberbaráti és kulturális intézetek áldozatkész támogatói.

Husvét másodnapján: celebrál Dr. Boga Alajos főgimn. igazgató, predikál Huszár Jusztin plebános. — Retormatusainknál a következő sorrendben lesznek a nagyheti és husvéti istentiszteletek: Nagycsütörtökön este 6-kor igethirdet: Paál Lajos ret. lelkész. Nagypénteken d. e. 1/311-kor igethirdet: Paál Lajos ret. lelk. Nagypénteken este igethirdet Fikker Ferenc s. lelkész. Nagyszombaton este igethirdet Paál Lajos ret. lelk. Husvét első napján délelőtt 11-kor igethirdet: Paál Lajos ret. lelk.; urvacsorai ágendát mond: Fikker Ferenc. Husvét első napján este: igethirdet Fikker Ferenc s. lelk. Husvét másodnapján: délelőtt igethirdet Paál Lajos ret. lelk.; délután igethirdet Fikker Ferenc s. lelkész. Husvét harmadnapján: úgy a délelőtti, mint az esti isteni szolgálatot Fikker Ferenc s. lelkész látja el. Husvét után megkezdődnek a reggeli istentiszteletek 3/4-ed 8-kor.

— Halalozás. Lengyel Árpád asztalos 45 éves korában városunkban elhunyt. Csütörtökön délután temették.

— Kérés. Nagyszombaton este 6 órakor — kedvező idő esetén — feltámadási körmenet. Felkerem a Templom, -Unio utcában és a töteren lakó keresztény testvéreket, hogy ez alkalommal ablakaikat — Isten dicsőségére — díszítsék és világítsák ki. Huszár Jusztin plebános.

— Irodalmi est a Kath. Otthonban. Szerdán tartotta meg a Kath. Otthon rendes irodalmi estélyét. Előadók voltak: Dr. Fekete Andras ügyvéd, aki nagyon alapos ismeret adott az ipari törvényekről. Utána Angeli Sebő s. lelkész az iparos tanoncok neveléséről tartott rövid, de annál alaposabb előadást, melyet különben lapunk legközelebbi számaiban leközlünk. A legközelebbi irodalmi est husvét utáni szerdán, tehát április 8-án lesz. Együttel jelezzük, hogy majusban a Kath. Otthon egy nagyszabású ünnepélyt fog rendezni, melyre már nagyon tolynak az előkészületek. Vajjon mi lesz?

— Villámlás márciusban. Kedden, március 24-en délután keves eső hullt es este északkeleten 8 orától fel 9 óráig vihogott, a mi vidékünkön ez evszakban nem szokott előfordulni, mert nálunk 30 évi tapasztalatunk szerint a zivataros evszak májustól szeptemberig tart. Jelemező a rendkívüli időjárásra, hogy szerdán este 11 óra tájban havazni kezdett és reggere 12 cm. hóréteg borította a földet, mely olvadván nagy sárt okozott.

— Hítelek. Pénteken újból sikerült kö-tökét rendezett a Kei. Nőszöveteg. A gyűlekezeti enek után Paál Lajos lelkész imája és bibliamagyarázata emelte ki a lelkeket a köznapiasságból. Szabó Jenő felolvasása, mely a szeretetről szoltott és annak eszményi megvilágítása volt, nagy hatást váltott ki. Szabó Sara meiyen áterzett szavalaatával szinten emelte a műsor színvonalát. Reinitz Jenő szavaiata szinten jó volt. Jancsó Aranka művészies zongorajátéka, mint mindig, úgy most is élvezetes percekert szerzett hallgatóinak. Aprogram utolsó pontjaként egy jelenet következett, melyet Dezsý Judit, Andorkó Lujza és Mocsáry Ernő adtak elő nagyon sikerülten. Az est rendezői Haray Boriska és Andorkó Lujza voltak. — A mult kedden az Oltaregylet Szent Antal estélye szinten sikerült volt, noha az eső miatt sokan elmaradtak. Az estét Dávid Dezsőné és dr. Wertán Jánosné rendezték.

— Szétmentek a meghívók az Aranymadár-ra. A husvét harmadnapján színre kerülő Aranymadár operettre a meghívókat a dalárda már szétküldötte. Mondanunk sem kell, hogy az érdeklődés az előadás iránt oly nagy, hogy már a nyolcas páholyig minden páholy le van jegyezve a Kovács-hirlapirodában. Ezenkívül az alsó szektorokból is jegyeztek elő. Aki szépet és kedves dolgot akar látni, nem fog hiányozni a táncsal egybekötött műkedvelői előadásról.

— A városi villanytelep jövedelme Kézdivásárhely város közvilágítási bizottságát dr. K Kovács István elnök hétfőn délután ülésre hívta össze, melyen előterjesztette a Ganz cég által bemutatott zárszámolásokat a múlt évről. A bizottság több tételt is kifogásolt, a mi megállapítandó jövedelem összegére befolyással lesz és ezért Bándy István, Tóth Balázs, a városi mérnök és a számvevőből álló bizottságot küldött ki, hogy állapítsák meg az egyes tételek jogosságát és helyességét. Három évvel ezelőtt egy másik ilyen bizottság munkája eredményezte, hogy azóta a város kap haszonrészesedést a jövedelemből.

— Előadásra kerül a János vitéz gyermek szereplőkkel. Felhívjuk városunk műpartoló és műértő közönségének figyel-

mét a „János vitéz” májusi előadására, mely alkalommal ennek a közkedvelt és bájos daljátéknak minden egyes szerepét gyermekek fogják játszani és a díszletezés is új, a kicsiny szereplőknek megfelelő méretű lesz. A betanítással járó, végtelen türelmet igénylő munkát Nágóné Szabó Mária végzi.

— Megkezdődött a szárnyosok kivitele. Megírtuk, hogy Romániában — legalább is egyelőre — megszűnt a marhának külföldre való szállítása. Az olaszok Jugoszláviából, az osztrákok Csehszlovákiából szerzik be szükségleteiket. Ezekkel szemben egy új export keletkezett. A szárnyasokat viszik, vagontételekben, Francia és Olaszország felé. Az első nagyobb szállítmány szombaton indult utnak. Egy külön ilyen célra készített vasúti kocsiban vittek ki 5000 drb. tyukot és kakast. A szállítmánynak külön kísérője van, a ki a szárnyas utasok ellátásáról gondoskodik. Az egy-két próbaszállítmányt rövidesen több is követi és ez némi lendületet és áremelkedést jelent a gazdaságra is.

— Kétszer próbált betörni. Március 24-ikén éjszaka a nyugati kertmege utcában, a Csiha-tele malom körül vészjelző láрма, ablak csapkodása volt hallható, majd rendőrök szaladtak oda s pár pillanat alatt megélenkült az utca éjszakai hangulata. Rövidesen aztán kiderült, hogy özv. Kovács Jánosné urnő lakasába a konyhán keresztül be akartak törni. Az üveges ajtót álkulccsal akarták kinyitani s a zajra a cselédleány figyeimes lett és lármát csapott. Amikor csend lett, az éjszakai látogató újra visszament és most az ajtó ablakanak üvegét akarta kiemelni, úgy látszik megelőzőleg nem boldogult a kulccsal. E vállalkozása sem járt zaj nélkül és most már az utcára nyíló ablakból hívtak a hazbeiek segítséget. Az oda siető rendőrök elöl a betörő elmenekült, aki egy magas, sovány, feketeruhás alak volt, mint a haz előtti lampa fényében megállapították. Érdekes, hogy a vakmerő látogató a megelőző éjszaka is próbált szerencsét és hal-lotta is a cseléd az ajtó feszegetését. A cseléd szoltott is erről urnőjének, azonban már masnap nem mert a konyhában háláni és a szomszéd szobában, az ebédlőben vetett ágyat magának. A félelem nem engedte itt sem aludni és éberségének köszönhető, hogy észre vették az éjszakai látogató újabb, fiaskót vált vállalkozását.

A Kórház Egyesület közgyűlése.

A Kézdivásárhelyi Kórház Egyesület vasárnap, márc. 22-én délelőtt tartotta az Erzsébet árvaház dísztermében évi rendes közgyűlését a tagok élénk érdeklődése mellett.

A közgyűlést dr. Vargha Béla igazgatósági elnök vezette a távollevő egyesületi elnök, gróf Mikes Arminné helyett.

Beszámolt elnök részletesen arról az akcióról, melyet az egyesület igazgatósága a múlt év folyamán megindított az egyesület tulajdonát képező Rudolf kórház visszakapása tárgyában. Ezt a szép kórházat a közegészségügyi miniszterium 1924-ben minden jog ellenére egyszerűen az egyesülettől elvette, ellen értékszolgáltatása nélkül és állami kezelésbe vette. Két évvel ezelőtt aztán az állam lerázta magáról és a megye nyakába szótta, miután Kézdivásárhely várost is megkínálta, de ez nem volt hajlandó a fentartását vállalni, mert nem is városi, hanem a vidéki érdek ez. A múlt évben aztán az Egyesület lépéseket tett a meggyénél s az új nagytanács ki is küldött egy bizottságot ez ügyben s most folyamatban van az ügy tárgyalása.

A közgyűlés az elnök jelentését tudomásul vette s megbizta az igazgatóságot az ügy további intézésével.

Elfogadta a közgyűlés az igazgatóság javaslatát az egyesületi alapszabályok módosítására, melyek az új közegészségügyi törvény rendelkezései szerint váltak szükségessé.

Ugyiszintén elfogadta a közgyűlés a múlt évi zárszámadást és az ez évi költségvetést.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

s-n.

— A biblia és a szovjet. Angol lapok közlemények szerint a szovjet Oroszország egész területére betiltotta a Biblia terjesztését. Ez a híradás kapcsolatban áll egyik-másik ottani mozgalommal, mert a napokban nyitották meg Moszkvában a vallás-ellenes egyetemet. A két hír szellemi rokonsága vitán felüli. Érdekesebb azonban a Biblia terjesztésének betiltásáról szóló indoklás, amely a Szentírás antiszocializmusát tartja, mert osztályharc helyett általános megértést és szeretetet hirdet. Mindenesetre a gondolatszabadság ilyen értelmezése után még érdekesebb valami is van. Svájcban úgy tudják, hogy minden vallásellenes mozgalom és antiklerikális küzdelem mellett Oroszország területén a tavaly 38 millió Bibliát adtak el.

(*) **Uj orvosi és fogorvosi rendelő**
Dr. Benedek József, a budapesti és jasi egyetem doktora városunkban f. hó 15-én György János főterei házanak emeletén rendelőjét megnyitotta. Rendel: d. e. 9—12-ig, fog és szájbelegeknek d. u. 3—7-ig.

Kézdivásárhelyen „Kovács műmalom”, melyet most a Csiba és Rákosi cég bérel, bérlet lejártá miatt 1931 szeptember 1-től **bérbeadó**.
Értekezni lehet **Dr. K. Kovács István** ügyvéd irodájában Kézdivásárhelyen.

A mozi műsora.

Ma, szombaton és holnap, vasárnap pompás amerikai vígjáték, a „**Marianna**” kerül előadásra. Marianna a háború-dulta Franciaország egyik falujában él, ahol a békekötés után néhány hadiárért vett gondjaiba, nemcsak a hadiárakat gondozta azonban, hanem a faluban elszármított amerikai katonaság tagjait is szíven viseli, részt vesz apró-cseprő örömeikben, gondjaikban és vidám mulatozásaikban.

A darab egyik legbájosabb jelenete, mikor Marianna francia tiszt egyenruhába öltözve, meglátogatja az amerikai katonai parancsnokot, hogy szerelmeset, (aki a legszimpatikusabb csirkefogó) kiszabadítsa magán zárkájából. Ennek a pompás énekeszenes vígjátéknak főszereplői: **Marion Davies** és **Lawrence Gray**, kik szebbnél-szebb énekszámokkal és mókákkal feledhetetlenné teszik az estét.

Szenzációs élményt fog jelenteni a Városi Mozcószínház husvéti műsorozása, mert husvét mindkét napján más-más hangos világláger körül bemutatásra. Április 4-én este és 5-én, husvét első napján bemutatásra kerül a „**Valcer Könyg**” című Johan Straus életét bemutató, németül beszélő, éneklő film operett. Ennek egyik kiemelkedő száma egy magyar dalbetét.

Április 6-án, husvét másodnapján d. u. és este **Ramon Novaro** csodaszép új énekes filmje „**Ha a császár visszatér**” kerül bemutatásra. —as—nő.

A „talpraesett” gavallér

De Ligne, a XVIII. század egyik leg-híresebb gavallérja volt. Sok szeretője között szerepelt egy nagyon szép marquise, akihez teljes egy esztendőig hűséges maradt De Ligne, de akit azután minden ok nélkül fáképnél hagyott. Két év múlva ismét találkoztak, mikor is a szép marquise találkát kért De Lignótól. Udvariasságból nem mondott nem-et, de két töltött pisztolyt vitt magával a randevura. A marquise a legszívezebb fogadta De Ligne-t, mintha a régi szerelem feléledt volna. Aztán hirtelen felpatlant az ajtó, hat lakály lépett a szobába, botokkal felfegyverkezve. A marquise intett és a lakályok megragadták De Ligne-t és összekötötték. További parancsra egy kerevetre helyezték és ötven hatalmas ütést mértek rá. De Ligne meg se mukkant. Mikor a verés véget ért, De Ligne rendbe hozta ruháját és a tükör előtt nyugodtan nézegette magát, mintha mi sem történt volna. Aztán hirtelen előkapta pisztolyait és a lakályok mellének szegezve azokat, így szólott:

— Ha az életetek kedves, vegyétek közre a marquiset s mérjétek rá ugyanolyan ötven ütést, amint reám!

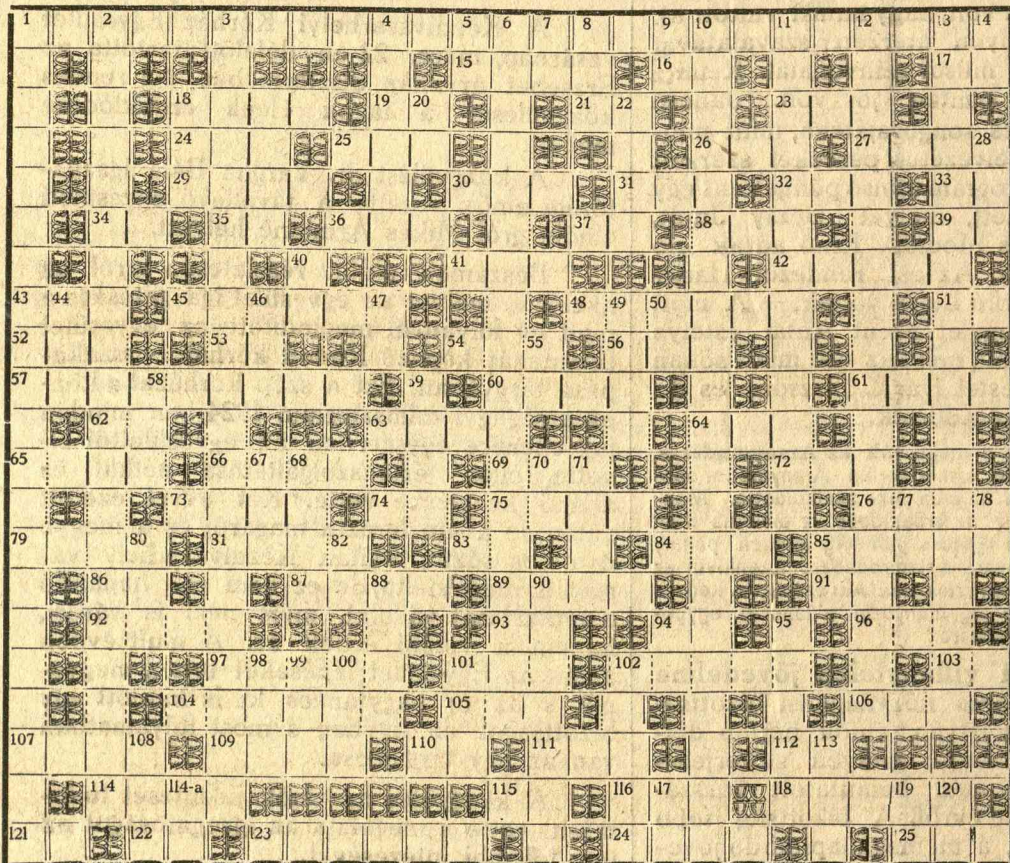
A marquise tiltakozott ugyan, de nem használt. A pisztolyok halálosan meredtek a lakályok felé, mire azok ugyanúgy ellátták a marquiset, mint előbb a lovagot. De Ligne pedig így szólott:

— Most ti vagytok soron, fiúk!

A lakályok nem tehettek egyebet, mint hogy egyik a másikra ötven-ötven ütést mért. Ezek után pisztolyát a marquisenek szegezve, kényszerítette, hogy 350 ütéstől nyugtát adjon át neki. Dolgait végezve, a „talpraesett” gavallér meghajtotta magát a marquise előtt és távozott, mintha mi sem történt volna.

KERESZT-REJTVÉNY.

Beküldte:
VERTÁN DEZSÖNÉ

1. Magyar népdal kezdősora. 15. Ékezetes királynő. 16. Betű fonetikus. 17. Vés. 18. Női név. 19. Orvosi vény olvasható. 21. Képzőgyermekek. 23. Azon's magánhangzó. 24. Férfi név. 25. Női név. 26. Egy betű közbevitelével női név. 27. Névmas. 29. Férfi név. 30. A ma jelzője. 31. Faj, idegen nyelven. 32. Gazdasági eszköz. 33. Vadász teszi. 34. Mindennap van. 35. T-gadós szó. 36. Testrészt. 37. Rag (ige). 38. Ezzel mindenki rendelkezik. 39. Azonos mássalhangzók. 41. Gazdasági eszköz. 42. Azonos magánhangzók. 43. Zug szónak iker-száva. 45. Női becenév. 48. Az olaszokat így hívják. 51. Rag. 52. Minden iparcikknek van. 53. Ezt írja a feleség férje neve után. 54. Könyörgés. 56. Talál. 57. Nem jó gyümölcs. 60. Utalvány fele. 61. Férfi név. 62. Rossz ellentéte. 63. Mutatószó. 64. Furdódény. 65. Hanyag kifejezés. 66. Jól esik, ha ilyen ér bennünket. 69. Vonnat jár rajta. 72. Egy betű utánpótlásával „vigyáz”. 73. Férfi név. 74. Rangfokozat. 75. Sör bor stb. 76. Egy betű elöptetésével üzleti rendelt. 79. Madarak és állatok lakhelye. 81. Madár is, gépezet. 91. Vissza: kötőszó. 92. Oroszlán idegen nyelven. 93. Vissza: régi. 94. Fel is ut. 96. Testrészt. 97. Nyáron gyakran van. 101. Mutató névmás. 102. Nem soká tartja. 103. Mindennek van...a. 104. Katonai parancsnokság. 105. Nemzet. 106. Mozikutyva névének egyik szótága. 107. Testrészt. 109. Legszébb évszók. 110. Olasz folyó. 111. Az első asszony. 112. Egy betű elöptetésével ilyen futás is van. 114. Ruhadarab. 115. „Már” mássalhangzói. 116. Egy betű elöptetésével szomorkodott. 118. Másszóalkotó. 121. Átváltoztatás. 122. Személyes névmás. 123. Gyorsan morog. 124. Gyermeknek szeretik hallgatni. 125. Időmérés.

FÜGGŐLEGES:

1. Operett cím, 2. Népdal kezdősora, 3. Népdal kezdő sora, 4. Opera címe, 5. Betű fonetikus, 6. Operett cím, 7. Házörz. 8. Fogva van, 9. Mutatószó. 10. Népdal kezdő sora, 11. Operett cím, 12. Népdal kezdő sora, 13. Opera (szerző neve és az opera címe) 14. Allóvíz. 15. Azonos magánhangzók. 16. Ékezetes királynő. 17. Vés. 18. Női név. 19. Orvosi vény olvasható. 21. Képzőgyermekek. 23. Azon's magánhangzó. 24. Férfi név. 25. Női név. 26. Egy betű közbevitelével női név. 27. Névmas. 29. Férfi név. 30. A ma jelzője. 31. Faj, idegen nyelven. 32. Gazdasági eszköz. 33. Vadász teszi. 34. Mindennap van. 35. T-gadós szó. 36. Testrészt. 37. Rag (ige). 38. Ezzel mindenki rendelkezik. 39. Azonos mássalhangzók. 41. Gazdasági eszköz. 42. Azonos magánhangzók. 43. Zug szónak iker-száva. 45. Női becenév. 48. Az olaszokat így hívják. 51. Rag. 52. Minden iparcikknek van. 53. Ezt írja a feleség férje neve után. 54. Könyörgés. 56. Talál. 57. Nem jó gyümölcs. 60. Utalvány fele. 61. Férfi név. 62. Rossz ellentéte. 63. Mutatószó. 64. Furdódény. 65. Hanyag kifejezés. 66. Jól esik, ha ilyen ér bennünket. 69. Vonnat jár rajta. 72. Egy betű utánpótlásával „vigyáz”. 73. Férfi név. 74. Rangfokozat. 75. Sör bor stb. 76. Egy betű elöptetésével üzleti rendelt. 79. Madarak és állatok lakhelye. 81. Madár is, gépezet. 91. Vissza: kötőszó. 92. Oroszlán idegen nyelven. 93. Vissza: régi. 94. Fel is ut. 96. Testrészt. 97. Nyáron gyakran van. 101. Mutató névmás. 102. Nem soká tartja. 103. Mindennek van...a. 104. Katonai parancsnokság. 105. Nemzet. 106. Mozikutyva névének egyik szótága. 107. Testrészt. 109. Legszébb évszók. 110. Olasz folyó. 111. Az első asszony. 112. Egy betű elöptetésével ilyen futás is van. 114. Ruhadarab. 115. „Már” mássalhangzói. 116. Egy betű elöptetésével szomorkodott. 118. Másszóalkotó. 121. Átváltoztatás. 122. Személyes névmás. 123. Gyorsan morog. 124. Gyermeknek szeretik hallgatni. 125. Időmérés.

1. szelvény.

E szelvény beküldésével mindenki résztvehet a megfejtésben. — Helyes megfejtők között egy értékes könyvet sorsolunk ki.

Tigografia „MINERVA”-nyomda Targu-Săucuse (Kézdivásárhely), 1931.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Vasárnapi gondolatok.

A jótékonyt csak művészeknek — a jó szív művészeinek — kellene ünni. És fájdalom, legtöbbszörre dilettánsok foglalnak vele.

Némelyeket el kellene tiltani a jótékonytól, mert oly módon gyakorolják ezt a máskülönbben szép erényt, hogy még fájóbbá és érezhetőbbé teszik azok nyomorát, akiket segíteni próbálnak.

A jótékony ember nem törődik az-
zal, hogy mi és mennyi kell valakinek, hanem ad vagy adakozik a maga tehetsége, belátása szerint. A jó ember aziránt érdek-
lődik, hogy mire van szüksége nélkülöző embertársának és ezt iparkodik megszerezni neki. A jó ember talán kevesebbet fog adni, mint amaz, de segélynyújtásával többet fog elérni. A jótékony több szegényen segít pillanatnyilag, jóságos talán csak egyen, de ezen az egyen — alaposan és egészen. És ez egyetlen formája a jótéves-
nek, ami nem jótékonyági komédia. (-kár.)

Husvétünnepre

ugy erdélyi, mint regáti tisztán kezelt

fajborok leszállított árban

14-16-18-20 Leuért

literenként házhoz kapható

Braşovean vendéglősnél.

No. G. 10950—1930.

Publicaţiune de licitaţie.

Subsemnatul portarel delegat prin aceasta publica-
că în baza deciziei No. G. 10950—1930, a judecătoria
de ocol Tg.-Săucuse în favoarea reclamantului Joan Haus-
man repr. prin avocatul Dr. Molnár Dénes pentru in-
casarea creanţei de 10558 lei 50 b. şi acc. se fixează termen
de licitaţie pe ziua de 20 Aprilie 1931 orele 5. p. m.
la faţa locului în comuna Breţcu la locuinţa urmăriţilor
No. unde se vor vinde prin licitaţiune publică judiciară
1 autobus ptr. 20 persoane, 1 buc. maşina de cusut şi
1 masa mică în valoare de 30400 Lei.

În caz de nevoie şi sub preţul de estimare.
Tg.-Săucuse, 21 Martie 1931. St. Vântsa, port. del.

Egy modern
fényes világos
hálószoba,
kedvező feltételek mellett jutányos
áron eladó.

MARTHI BÉLA

műbutor asztalos.

(Temető-utca 13. sz.)

No. G. 14573—1930. exec.

Publicaţiune de licitaţie.

Subsemnatul portarel delegat prin aceasta publica-
că în baza deciziei No. G. 14573/1930 a judecătoria
de ocol Tg.-Săucuse în favoarea reclamantului Gál Vilma
repr. prin avocatul Dr. Molnár Dénes din Tg.-Săucuse
pentru incasarea creanţei de 2800 lei şi acc. se fixează
termen de licitaţie pe ziua 18 Aprilie 1931 orele 5 p. m.
la faţa locului în comuna Cernatul de jos la locuinţa ur-
măritului unde se vor vinde prin licitaţie publică judi-
ciară 1 car de economie, 1 car cu oşie de fier, 1 cal
brunet, 1 cal murg în valoare de 18500 Lei.

În caz de nevoie şi sub preţul de estimare.
Targu-Săucuse, la 20 Martie 1931. St. Vântsa port. del.

Értesitem az igen tisztelt közönséget, hogy SZOBAFESTŐ MŰHELYEMET

fenntartom és kiváló szakember
munkavezetőm által elfogadok a leg-
kényesebb igényeknek is megfelelő
szobafestést, valamint mázolást és
cég-feliratok, szekértáblák stb...
megfestését a legjutányosabb
árban.

Lakás: Str. Lupu (v. Wesselényi) utca 23
sz. alatt. Szíves pártfogást kér,
őzv. Deák Sándorné.

No. G. 14411—1930 exec.

Publicaţiune de licitaţie

Subsemnatul portarel delegat prin aceasta publica-
că în baza deciziei No. G. 14411—1930 a judecătoria
de ocol Tg.-Săucuse în favoarea reclamantului Tarsai
György repr. prin avocatul Dr. Molnár Dénes pentru in-
casarea creanţei de 3100 L. şi acc. se fixează termen
de licitaţie pe ziua 17 Aprilie 1931 orele 3 p. m. la
faţa locului în Targu-Săucuse Str. Gen. Averescu No.
27 conform noul casei nou şi Str. Gen. Averescu No.
29 conform Nrul casei vechi unde se vor vinde prin
licitaţiune publică judiciară 1 automobil de sistemul
„Ford” cu No. 197 Sftg.-Gh. şi diferite mobilă de casă
în valoare de 8500 Lei.

În caz de nevoie şi sub preţul de estimare.
Targu-Săucuse, la 20 Martie 1931. St. Vântsa, port. del.